

## **Juryrapport Wim Quist bij Oeuvreprijs bouwkunst**

Wim Quist heeft als architect, en bovendien ook als rijksbouwmeester en hoogleraar, sinds decennia veel voor de Nederlandse architectuur betekend. Direct na zijn afstuderen in 1960 richtte hij zijn eigen bureau op en gaf daarmee het startsein voor een oeuvre dat bestaat uit een indrukwekkende lijst van kantoren, woningen, fabrieken en openbare gebouwen. In deze lijst zijn opvallend veel musea te vinden zoals de uitbreiding van het Kröller Müller Museum, het Maritiem Museum in Rotterdam, het Museon in Den Haag, Museum Beelden aan Zee in Scheveningen en het Cobra Museum in Amstelveen. Andere bekende gebouwen die Wim Quist op zijn naam heeft staan, zijn bijvoorbeeld het Willemswerf-kantoor in Rotterdam en het dienstgebouw van de stormvloedkering. En dan zijn er nog een paar projecten die de jury beslist niet onvermeld wil laten: het drinkwaterbedrijf Berenplaat in Spijkenisse, het kantoor van de Morgan Bank aan de Amsterdamse Apollolaan en het kantoorgebouw voor Randstad in Diemen.

Het gehele oeuvre van Wim Quist wordt gekenmerkt door heldere vormen en een zuivere toepassing van eigentijdse bouwtechnieken en materialen. Weinig architectuur kan zo licht zijn en tegelijkertijd zo gesloten. Zijn werk belichaamt een ijzeren moraliteit, het is hard, compromisloos, weerbarstig en buitengewoon fundamenteel. Aan elk project van Quist is af te zien dat de architect voor zichzelf uiterst streng is geweest en in opperste concentratie heeft nagedacht over de uitgangspunten van zijn gebouwen. Voor opdrachtgevers is de werkwijze van Quist strak en duidelijk: hij doet – op zijn manier - precies wat hem gevraagd wordt, waarbij hij prijsafspraken nooit zal overschrijden. Zijn oeuvre bewijst dat deze kwaliteit niets hoeft af te doen aan de eigenzinnigheid van een architect.

Het werk van Wim Quist staat als een wolkenkrabber in het landschap van de Nederlandse architectuur. Zeker in de huidige culturele context staat het werk volstrekt op zichzelf. Veel van de huidige architectuur gaat over communicatie, over beeld, het wil indruk maken, behaaglijk zijn. De jury wil graag benadrukken dat het oeuvre van Quist haaks op deze iconische tendens staat. Bij hem zijn de gebouwen werkelijk 100% architectuur. Zij worden gekenmerkt door een grote kritische weerbaarheid ten opzichte van het verlangen naar beeld. Bij hem geen spoor van anecdotische, verhalende ingrediënten. Een opdrachtgever die voor Quist kiest, maakt de keuze voor een architect met een hoofdletter, niet in de eerste plaats voor architectuur als communicatiemiddel. Veeleer ontstaat de architectuur van Quist uit een grondige uiteenzetting met de architectonische grammatica op zichzelf. Daarbij raakt de informatie uit het bouwprogramma geheel verteerd. Deze ontwerphouding, die door de jury zeer gewaardeerd wordt, heeft bijgedragen aan het feit dat het oeuvre van Wim Quist moeilijk doordringbaar is. Een van de juryleden noemde het 'het meest ongenaakbare oeuvre dat in Nederland denkbaar is'. Met de toekenning van deze oeuvreprijs van het Fonds BKVB wil de jury graag haar grote waardering uitspreken voor dit oeuvre, dat overigens nog niet is afgerond, en de wijze waarop het in de afgelopen decennia tot stand kwam.